

opusdei.org

Contemplació dels misteris de dolor en mp3

Aquest és el text i l'àudio dels misteris de dolor del llibre "Sant Rosari" de sant Josepmaria.

08/07/2020

PER CONTEMPLAR

Disponible també a [Soundcloud](#),
[ivoox](#)

Primer misteri de dolor. Oració a l'hort

Pregueu, per tal que no entreu en la temptació... —I s'adormí Pere. —I els altres apòstols. —I t'adormires tu, nen amic... i jo també vaig ésser un altre Pere dormilega.

Jesús, sol i trist, sofria i amarava la terra amb la seva sang.

De genolls sobre el terra dur, persevera en oració... Plora per tu... i per mi: l'aixafa el pes dels pecats dels homes.

Pater, si vis, transfer calicem istum a me. —Pare, si vols, fes que aquest calze passi de mi... Però que no es faci la meva voluntat, *sed tua fiat*, sinó la teva (*Lc 22, 42*).

Un àngel del cel el conforta. —Jesús és en l'agonia. Continua *prolixius*, orant amb més intensitat... —I s'acosta a nosaltres, que dormim:

aixequeu-vos, pregueu —ens repeteix—, perquè no caiguen en la temptació (*Lc 22, 46*).

Judes el traïdor: un bes. —L'espasa de Pere brilla en la nit. —Jesús parla: com si fos un lladre, veniu a cercar-me? (*Mc 14, 48*).

Som covards: el seguim de lluny, però desperts i pregant: —Oració...
Oració...

Segon misteri de dolor. Flagel·lació del Senyor

Parla Pilat: Vosaltres teniu per costum que us en deixi anar un per Pasqua. ¿Qui deixem lliure, Barrabàs —lladre, pres amb altres per un homicidi— o Jesús? (*Mt 27, 17*). Fes morir aquest i deixa anar Barrabàs, clama el poble incitat pels seus prínceps (*Lc 23,18*).

Parla Pilat de bell nou: Llavors, què n'haig de fer de Jesús que s'anomena

el Crist? (*Mt 27, 22*) —*Crucifige eum!*
—*Crucifica'l!* (*Mc 15, 14*).

Pilat, per tercera vegada, els diu: I quin mal ha fet? Jo no li trobo cap causa de mort (*Lc 23, 22*).

Es feia més fort el clam de la multitud: crucifica'l!, crucifica'l! (*Mc 15, 14*).

I Pilat, volent accontentar el poble, els deixa lliure Barrabàs i ordena que assotin Jesús.

Lligat a la columna. Ple de nafres.

Se senten els cops de les corretges sobre la seva carn desfeta, sobre la seva carn sense màcula, que sofreix per la teva carn pecadora. —Més cops. Més fúria. Més encara... És el súmmum de la humana crueltat.

Per fi, rendits, deslliguen Jesús. —I el cos de Crist es rendeix també al dolor

i cau, com un verm, esclafat i mig mort.

Tu i jo no podem parlar. —No calen paraules. Mira-te'l, mira-te'l... a poc a poc.

Després... ¿seràs capaç de tenir por a l'expiació?

Tercer misteri de dolor. Coronació d'espines

Ja és satisfet l'afany de sofrir del nostre Rei!

—Porten el meu Senyor al pati del pretori, i allí convoquen tota la cohort (*Mc 15, 16*). Els soldats brutals han despullat la seva carn puríssima. —Amb un drap de porpra, vell i brut, tapen Jesús. —Una canya, per ceptre, a la seva mà dreta...

La corona d'espines, clavada a martellades, el fa Rei de mofes... *Ave Rex judaeorum!*

—Salve, Rei dels jueus (*Mc 15, 18*). I, a cops, fereixen la seva testa. I el bufetegen... i li escupen.

Coronat d'espines i vestit amb parracs de porpra, Jesús és mostrat al poble jueu: *Ecce homo!* —Aquí teniu l'home! —I de nou els pontífexs i llurs ministres aixecaren el crit dient: crucifica'l, crucifica'l! (*Jo 19, 5 i 6*).

—Tu i jo, ¿no l'haurem tornat a coronar d'espines, i a bufetejar-lo, i a escopir-li?

Prou, Jesús, prou... I un propòsit ferm i concret posa fi a les deu Avemaries.

Quart misteri de dolor. La Creu a coll

Amb la seva Creu a coll camina cap el Calvari, lloc que en hebreu es diu Gòlgota (*Jo 19, 17*). —I agafen un tal Simó, natural de Cirena, que venia d'una granja, i li carreguen la Creu

perquè la dugui darrere Jesús (*Lc 23, 26*).

S'ha complert el que deia Isaïes (53, 12): *cum sceleratis reputatus est*, fou comptat entre els malfactors: perquè també dugueren, a fer-los morir amb Ell, dos més, que eren lladres (*Lc 23, 32*).

Si algú vol venir darrere meu... Noi amic: estem apenats, vivint la Passió de Nostre Senyor Jesús. —Mira amb quin amor s'abraça a la Creu. —Aprèn d'Ell. —Jesús porta la Creu per tu: tu, porta-la per Jesús.

Però no la portis arrossegant, la Creu. Porta-la a plom, perquè la teva Creu, portada així, no serà una Creu qualsevol: serà... la Santa Creu. No et resignis amb la Creu. Resignació és una paraula ben poc generosa. Vulgues la Creu. Quan la vulguis de debò, la teva Creu serà... una Creu, sense Creu.

I ben segur que, com Ell, trobaràs Maria pel camí.

Cinquè misteri de dolor. Mort de Jesús

Jesús Natzarè, Rei dels jueus, té preparat el soli triomfador. Tu i jo no el veiem retorçar-se quan el claven: sofrint tant com es pot sofrir, estén els seus braços amb gest de Sacerdot Etern.

Els soldats prenen les santes vestidures i en fan quatre trossos. — Per no dividir la túnica, la sortegen per veure de qui serà. —I així, una vegada més, es compleix l'Esriptura que diu:

S'han repartit els meus vestits i s'ho han fet a la sort (*Jò 19, 23 i 24*).

Ja és enlaire... —I, ran del seu fill, al peu de la Creu, Santa Maria... i Maria, la muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. I Joan, el deixeble que Ell

estimava. *Ecce mater tua!* —Aquí tens la teva mare!: ens dóna la seva Mare per Mare nostra.

Abans li ofereixen vi barrejat amb fel, i després de tastar-lo, no en va beure (*Mt 27, 34*).

Ara té set... d'amor, d'ànimes.

Consummatum est. —Tot s'ha consumat (*Jo 19, 30*).

Nen babau, mira: tot això... tot ho ha sofert per tu... i per mi. —No plores?

PER RESAR

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/misteris-de-dolor/](https://opusdei.org/ca/article/misteris-de-dolor/)
(24/03/2025)